

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Ek/610/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123253874
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123253874.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Slovak Telekom, a.s., so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava-Ružinov, IČO: 35 763 469, právne zast. JUDr. Peter Škerlík, advokát so sídlom J. Ťatliaka 2051/8, 026 01 Dolný Kubín, proti povinnému: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, XXX XX B. E., o vymoženie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Branislav Plško, so sídlom exekútorského úradu Letná 5, 831 03 Bratislava, sp. zn. 133EX 119/23, o návrhoch povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniam Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 13Ek/610/2023 zo dňa 24.05.2023 a sp. zn. 13Ek/610/2023 zo dňa 25.05.2023, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 24.05.2023 uznesenie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. V odôvodnení, za použitia ustanovení § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), uviedol, že povinný sa domáhal zastavenia exekúcie z dôvodu, že podľa rozhodnutia Okresného súdu Zvolen, č.k. 15C/16/2022-136, ktorý vydal bez prítomnosti strán má zaplatiť prvoinštančnému súdu úplatok vo výške 438,24 eur. Vyšší súdny úradník poukázal, že exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálna vykonateľnosť). Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. Vo vykonávanom konaní je súd povinný vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré má povahu exekučného titulu, nakoľko vykonáva len to, o čom bolo už rozhodnuté a teda, nenahrádza súd, prípadne iný orgán v základnom konaní. Exekúcia sa vykonáva na základe riadneho exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Zvolen sp. zn. 15C/16/2022 zo dňa 29.12.2022, vykonateľného dňa 28.02.2023. Vo výroku exekučného titulu je jasne uvedené, že ide výlučne o trovy právneho zastúpenia. Povinný netvrdil žiadne skutočnosti, ani nepredložil žiadne vecné dôkazy, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenia exekúcie. Vyšší súdny úradník po posúdení návrhu povinného na zastavenie exekúcie dospel k záveru, že v tomto exekučnom konaní nie je prítomný dôvod na zastavenie exekúcie, nakoľko exekúcia je vedená na podklade exekučného titulu ktorý je právoplatný a vykonateľný a ktorý nebol zrušený, preto návrh povinného zamietol v celom rozsahu v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku. O trovách konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nerozhodoval, nakoľko si žiaden z účastníkov nárok na ich náhradu neuplatnil.

2/ Dňa 25.05.2023 vydal vyšší súdny úradník uznesenie, ktorým zamietol druhý a tretí návrh povinného na zastavenie exekúcie. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že povinný podaním zo dňa 24.04.2023 namietať

postup Okresného súd Zvolen, ktorý vydal dňa 29.12.2022 uznesenie č.k. 15C/16/2022-136, bez prítomnosti strán konania a uložil žalobcovi zaplatiť žalovanému náhradu trov prvoinštančného konania vo výške 4 138,24 eur. Ďalej namietal postup Okresného súdu Zvolen v konaniach 15C/16/2022 a 16C/175/2016 s tým, že žalovaný zasahuje svojim konaním do vlastníckeho práva žalobcu bez splnenia zákonnej povinnosti podľa § 66 ods. 1 písm. a/ zákona č. 351/2011 Z.z. Okresný súd Zvolen s absenciou nestrannosti zamietol návrh žalobcu uznesením č.k. 15C/16/2020-99. Za iné skutočnosti, pre ktoré by mala byť exekúcia zastavená preto považoval korupčné rozhodnutia nižších súdov v konaní sp. zn. 13C/175/2016-190. Ďalším podaním zo dňa 26.04.2023 povinný poukázal na aktuálnu spoločenskú situáciu. Vyšší súdny úradník aplikujúc ustanovenia § 61k ods. 1-5 a § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, konštatoval, že uvedené podania povinného predstavujú druhý a tretí návrh povinného na zastavenie exekúcie. Povinný môže podať v priebehu konania viaceré návrhov na zastavenie exekúcie, avšak platí, že právne skutočnosti resp. dôvody na zastavenie exekúcie musí povinný uplatniť včas. Pravidlom včasného uplatnenia skutočností pri ďalších podaných návrhoch, kde platí tzv. koncentračná zásada je, že v poradí druhom a ďalšom podanom návrhu na zastavenie exekúcie môže povinný namietat len tie skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Takéto skutočnosti musí povinný v návrhu na zastavenie exekúcie tvrdiť a osvedčiť. Keďže boli podané po zákonom stanovenej 15-dňovej lehote, vyšší súdny úradník ich v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Aj bez ohľadu na včasnosť podaných návrhov, nezistil dôvody, pre ktoré by mala byť exekúcia zastavená ex offo. Povinný bol zaviazaný exekučným titulom, ktorým je uznesenie Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 15C/16/2022 zo dňa 29.12.2022, zaplatiť oprávnenému náhradu trov prvoinštančného konania. Povinný si svoju povinnosť nesplnil vôbec. Keďže povinný vo svojich návrhoch na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, vyšší súdny úradník ich považoval za nedôvodné a preto ich zamietol.

3/ Proti obom uzneseniam podal povinný sťažnosť. Vo vzťahu k uzneseniu z 24.05.2023 úvodom popísal skutočnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu, teda že žalobca žalobu o bezdôvodné obohatenie vzal späť dňa 03.04.2022, teda ešte pred pojednávaním, a súd konanie sp. zn. 14C/12/2022 zastavil uznesením zo dňa 14.03.2022. Jej petit nezakladal prekážku litispedencie pre konanie sp. zn. 15C/16/2022. Uznesenie sp. zn. 15C/16/2022-136 zo dňa 29.12.2022 nie je podľa neho exekučným titulom, pretože petit bezdôvodného obohatenia späťvzatím veci sp. zn. 14C/12/2022 už neexistoval pre následné konanie veci sp. zn. 15C/16/2022. Dôvod na zastavenie exekúcie existoval, nakoľko súd uznesením 15C/16/2022-458 zastavil konanie pre údajnú litispedenciu a priznal žalovanému trovy právneho zastúpenia v rozsahu 100% nedôvodne, hoci na pojednávaní žiadna zo strán prítomná nebola. Postup súdu je zjavnou absenciou nestrannosti a prisľúbením úplatku. Uznesenie č.k.15C/16/2022-99, na základe odvolania žalobcu odvolací súd zrušil, uznesením 17Co/54/2022-73. Súd uznesením č.k. 15C/16/2022-99 žalovanému priznal náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu 100%. Odvolací súd uznesením 17Co/104/2022-117 potvrdil uznesenie č.k. 15C/16/2022-99. Ďalej nasledovalo bez účasti strán uznesenie č.k. 15C/16/2022-136, ktorého výrok považoval povinný za zmätočný ako celé konanie vo veci 15C/16/2022. Nie je mu známe, od kedy a podľa akého zákona sa žalovanému priznávajú trovy prvoinštančného konania, namiesto vyčíslených nákladov spojených s právnym zastúpením právneho zástupcu veci 15C/16/202-136. Uznesením č.k. 15C/16/2022-146 súd sťažnosť žalobcu proti uzneseniu č.k. 15C/16/2022-136 zamietol. Exekučného súdu pripomenul, že zvolenský súd vo veci č.k. 15C/16/2022-146 klame o trovách právneho zastúpenia, keď faktický hovorí o trovách prvoinštančného súdu, ktoré nepatria nikomu. Nesúladiť petitov o údajnú litispendenciu veci 14C/12/2022 s vecou 15C/16/2022 a vecou 15C/16/2022 s petitom 13C/175/2016 o náhradu škody je ukážkou úmyslu nižších súdov za každú cenu spôsobiť škodu žalobcovi.

4/ Vo vzťahu k uzneseniu z 25.05.2023 uviedol, že dôvod zastavenia exekúcie je rovnaký ako v uznesení z 24.05.2023. Porušenie práva, a tým spôsobenie škody oprávnenej strane zapríčinil sudca v konaní č 19C/9/2021-275, ktorý korupčným postupom zvýhodnil žalovaného z užívania pozemkov žalobcov v katastri obce Stožok bez právneho dôvodu a priznaním trov právnenému zástupcovi žalovaného dvakrát poškodil oprávnenú stranu vo výške 1 381,02 Eur a nedôvodným zamietnutím nároku žalobcov. Na zastavenie exekúcií v prípadoch vecí 15C/16/2022 a 19C/9/2021 sú dôvody – nižšie súdy sa úmyselne dopustili porušenia práv fyzických osôb, a to rozhodnutím s absenciou nestrannosti. Rozsudky týchto vecí sú poznačené korupciou, úplatkami v prospech žalovaného a úmyslom spôsobili škodu oprávnenej strane zanedbaním princípu právnej istoty.

5/ Vzhľadom k tomu, že povinný v sťažnosti neuvádzal žiadne nové tvrdenia, ku ktorým by sa oprávnený už nevyjadroval, súd mu pred rozhodnutím nedoručoval sťažnosť povinného, ale táto mu bude doručená až spolu s rozhodnutím o sťažnosti.

6/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8/ Podľa § 243 CSP v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

9/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, e/ je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

11/ Po preskúmaní sťažnosti voči uzneseniam vyššieho súdneho úradníka, zákonný sudca vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a konštatoval, že bola podaná včas, avšak nie je dôvodná voči žiadnemu z napadnutých rozhodnutí sp. 13Ek/610/2023 (zo dňa 24.05.2023, ani zo dňa 25.05.2023). Sťažnosť voči obom uzneseniam odôvodňoval (rovnakými) tvrdeniami o tom, že neboli dané dôvody (prekážka litispedencie) pre zastavenie konania 15C/16/2022 pred Okresným súdom Zvolen, výrok exekučného titulu o náhrade trov (prvoinštančného konania) je nesprávny a vydaný bez prítomnosti strán, rozhodnutia vo veciach Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 15C/16/2022, sp. zn. 13C/175/2016, sp. zn. 14C/12/2022 a sp. zn. 19C/9/20221 sú vydané s úmyslom poškodiť žalobcovi (povinnému v exekučnom konaní), korupciou a žiadaním úplatku.

12/ Exekučným titulom v prejednávanej veci je uznesenie vydané Okresným súdom Zvolen, č. k. 15C/16/2022-136 zo dňa 29.12.2022, ktorým bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému (v postavení žalovaného v základnom konaní) náhradu trov prvoinštančného konania v sume 438,24 eur. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.02.2023 a vykonateľnosť dňa 28.02.2023 v spojení s uznesením Okresného súdu Zvolen, č.k. 13C/175/2016-146 zo dňa 17.02.2023, ktorým bolo rozhodnuté o sťažnosti.

13/ Ako nedôvodnú treba sťažnosť povinného (voči obom napadnutým uzneseniam) vidieť v dvoch rovinách. Po prvé, neobsahovala podstatné náležitosti, pričom je nevyhnutné podotknúť, že ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa v súvislosti so sťažnosťou nepoužijú (§ 246 CSP), pretože povinný v sťažnosti neuviedol v čom považuje napadnuté rozhodnutie za nesprávne, ani čoho sa ňou domáha. Druhú rovinu nedôvodnosti sťažnosti možno vidieť v skutočnosti, že povinným uvádzané tvrdenia mohol uplatňovať na svoju obranu len v základnom konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul.

14/ Povinnému bola exekučným titulom uložená povinnosť zaplatiť trovy konania (ako nárok vyplývajúci z procesného práva), a to na základe výsledku základného konania o vydanie bezdôvodného obohatenia 4 716,52 eur, t.j. jeho neúspechu (keďže Okresný súd Zvolen uznesením, č.k. 15C/16/2022-99 zo dňa 09.09.2022 konanie zastavil a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%). Povinný voči rozhodnutiu Okresného súdu Zvolen, č.k. 15C/16/2022-136 zo dňa

29.12.2022, ktorým mu bola uložená povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v sume 438,24 eur podal sťažnosť, o ktorej príslušný sudca rozhodol uznesením č.k. 15C/16/2022-146 zo dňa 17.02.2023 tak, že ju ako nedôvodnú zamietol a následne sa také rozhodnutie stalo riadnym exekučným titulom v zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 Exekučného poriadku.

15/ Podľa ustanovenia 234 ods. 2 CSP sa na uznesenie sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku. Podľa § 228 ods. 1 CSP je výrok právoplatného rozsudku záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, čo predstavuje materiálnu stránku právoplatnosti súdneho rozhodnutia. V zmysle nálezu Ústavného súdu SR, z 13.07.20000, sp. zn. I. ÚS 5/2000, sa výkon vykonateľného rozhodnutia súdu musí považovať za integrálnu súčasť súdnej ochrany v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, inak záruky, ktorými toto ustanovenie v spojení s ostatnými článkami siedmeho oddielu druhej hlavy Ústavy SR vyjadrujú záujem na ochrane „práva na spravodlivý proces“, by stratili svoj dôvod na existenciu v Ústave Slovenskej republiky. Preto právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR sa nemôže končiť vydaním právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ale musí zahŕňať aj možnosť núteným spôsobom a aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku takéhoto rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne. V prípade exekúcie sú subjekty zviazané exekučným titulom k splneniu povinnosti povinné sa nútenému výkonu rozhodnutia podrobiť, ibaže existujú dôvody jej neprípustnosti (zastavenia). K zastaveniu exekúcie podľa niektorého z dôvodov upravených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku môže dôjsť len na základe zákonom predpokladaných skutočností (zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu, osobitné dôvody uznania a výkonu cudzieho exekučného titulu, iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu a osobitný predpoklad dobrovoľného plnenia pri exekúcii na nepeňažné plnenie).

16/ Obranu povinného však nemožno subsumovať pod žiadne z ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Názor povinného o nesprávnom procesnom postupe Okresného súdu Zvolen, ktorý predchádzal vydaniu exekučného titulu, je v exekučnom konaní nenáležitý. Ako už vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení správne uviedol, exekučný súd je obsahom rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že všetky vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „neprípustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 20 Cdo 1940/2008). Pokiaľ by sa exekučný súd vyjadroval k správnosti, či nesprávosti zastavenia konania vedeného Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 15C/16/2022 (z dôvodu prekážky litispendencie s inými konaniami vedenými Okresným súdom Zvolen), ktorým zároveň rozhodol o nároku na náhradu trov zastaveného konania, prekročil by svoju právomoc, pretože by tým preskúmaval vecnú správnosť exekučného titulu (čím by si prisvojil postavenie oprávneného orgánu). Uvedené vyplýva i z cieľa exekučného konania, ktorým nie je opätovné riešenie sporov, ale nútený výkon exekučným titulom uloženej povinnosti (v tomto prípade peňažného plnenia).

17/ Za absurdné súd považoval tvrdenie povinného, že podľa výroku exekučného titulu má prvoinštančnému súdu (Okresnému súdu Zvolen) zaplatiť úplatok. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z výroku exekučného titulu je zrejmé, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov prvoinštančného konania vo výške 438,24 eur, pozostávajúcich výlučne z trov právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu žalovaného do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Výrokom tak nebolo vyslovené, že žalobca (povinný v exekučnom konaní) má zaplatiť trovy konania Okresnému súdu Zvolen. Bolo ním vyslovené, že trovy prvoinštančného konania, t.j. trovy, ktoré vznikli žalovanému v konaní pred súdom 1. inštancie (Okresným súdom Zvolen), má žalobca zaplatiť žalovanému na účet právneho zástupcu žalovaného. Na rozhodnutie o výške trov sa nenariaďuje pojednávanie, nevyhlasuje sa, ale také rozhodnutie písomne vydáva podľa § 262 ods. 2 CSP vyšší súdny úradník. Preto je námietka o vydaní rozhodnutia o výške trov v neprítomnosti strán neopodstatnená. Výrok nie je možné považovať ani za zmätočný, pretože je v ňom (v spojení so záhlavím uznesenia) riadne individualizovaný oprávnený a povinný, sú ním vymedzené práva a povinnosti na plnenie, presný rozsah a obsah plnenia a presne stanovená lehota na plnenie. Podmienkou presnej identifikácie povinnosti na plnenie však nie je údaj o účte právneho zástupcu, na ktorý sa má plniť. Z výroku exekučného titulu je dostatočne zrejmé kto má byť príjemcom predmetných finančných prostriedkov. Rovnako nepodložené a pre exekučné konanie bezpredmetné sú tvrdenia

povinného o korupcii v rámci konania pred Okresným súdom Zvolen. O tom, či bol spáchaný niektorý z trestných činov korupcie a kto taký trestný čin spáchal možno rozhodnúť len v trestnom konaní. Povinný žiadne rozhodnutie o spáchaní trestného činu korupcie nepredložil. Ak by však aj takým rozhodnutím disponoval, samotná skutočnosť, že bol spáchaný trestný čin (korupcie) ešte nemá za následok zrušenie exekučného titulu, ani zánik povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu.

18/ Vzhľadom na uvedené sťažnostný súd konštatoval, že rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka z 24.05.2023, ktorým návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že povinný uvádzal na svoju obranu skutočnosti, ktoré súd v exekučnom konaní nie je oprávnený riešiť, relevantne mohli byť uplatňované len v základnom konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul, pričom exekučný súd nie je ďalšou opravnou inštanciou, ale je exekučným titulom viazaný, je správne a sťažnosť povinného voči nemu nedôvodná. Rovnako je správne aj rozhodnutie 13Ek/610/2023 z 25.05.2023, v ktorom vyšší súdny úradník poukázal na koncentračnú zásadu uplatňovanú v exekučnom konaní, podľa ktorej nie je možné prihliadať na tvrdenia povinného, ktoré mohol a mal uplatniť v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, no uplatnil ich až po jej uplynutí. Povinný však v druhom a treťom návrhu na zastavenie exekúcie tvrdil opätovne okolnosti predchádzajúce vzniku exekučného titulu (no i také, ktoré s prejednávanou vecou nesúviseli), preto z pohľadu koncentračnej zásady nemohli obstať. Exekučný poriadok akceptuje ako účinnú obranu proti uplatneniu koncentračnej zásady tvrdenia preukazujúce, že povinný nemohol bez vlastnej viny uplatniť také skutočnosti už skôr (§ 61k ods. 3 posledná veta Exekučného poriadku). Povinný však ani v ďalšom návrhu na zastavenie exekúcie a ani v sťažnosti žiadne také dôvody neuviedol.

19/ Na základe uvedených skutočností a právnych dôvodov sudca sťažnosť povinného voči uzneseniam vyššieho súdneho úradníka sp. zn. 13Ek/610/2023 zo dňa 24.05.2023 a sp. zn. 13Ek/610/2023 zo dňa 25.05.2023 považoval za nedôvodnú a podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (